

Komkommertijd

Tekst en foto Feikje Breimer

Wanneer ik 's morgens vroeg de moestuin inloop verstijft een egel van schrik. Zo tussen een paar molshopen valt hij amper op en lijkt op een moddervette molshoop met stekeltjes. Ook de padden die zich log tussen de aardbeiplanten verschuilen zijn omvangrijk en niet al te snel.

Het is een ontzettend goed slakkenjaar dit jaar. Geen grotere pret dan samen met mijn kleinzoon van vijf jaar oud op zoek naar slakken. Voorgaande jaren speurden we enthousiast onder bladeren en tussen het gras, onze vondst aan huisjesslakken paste op een kinderhand. Verrukt telden we dan de strepen en bewonderden we de gele, roodbruine en gevlekte strepen. Deze zomer kunnen we in het gras gaan zitten en dan komen de naaktslakken massaal op ons af. Ze zitten in het voerbakje van de konijnen in de konijnenberg, verdrinken bij tientallen in de waterbak van de ganzen. Maar zoals elk nadeel nu eenmaal een voordeel heeft; de egels en padden varen wel bij de regen. De merels trouwens ook, bij de slakkenwerkplaats slaan ze trefzeker de huisjes kapot. Ze vliegen af en aan met slakken en tussendoor

zetten ze het op een schelden tegen de steenuil. "Heb je nog wel vogels in de tuin?" grapte de uilenman toen hij drie uilskuikens kwam ringen. "Door de regen is het een slecht muizenjaar, de steenuiltjes krijgen nu jonge vogeltjes te eten." In de kast liggen de veren van de kuikens van de gaai, de kleine bonte specht, spreeuw en inderdaad ook die van de merel. Mijn middelste dochter gaat half juli een weekend zeilen en is verbijsterd over de hoeveelheid regen die ze in deze zomervakantie in Friesland over zich heen krijgt. Ze heeft maar één droge broek over (de regenbroek) en vraagt zich treurig af waarom ze twee (twee!!) bikini's heeft meegenomen.

Tijdens de Landelijke Open Imkerijdagen klaagt een van onze imkers tegen de plaatselijke journalist over de mis-

lukte bruidsvluchten van haar koninginnen. Zo blijft er geen bij meer over! Wilde bijen schuilen in bloemkelkjes, honingbijen blijven thuis als het regent. Zijn ze op bruidsvlucht of op zoek naar nectar dan hebben ze pech wanneer het water met bakken neer komt. Zodra de zon toch tevoorschijn komt ga ik kijken bij de roze marjolein en het hemelsblauwe komkommerkruid. Vlak na een bui is het komkommerkruid favoriet bij de bijen. Ik stel mij het dansje voor dat de haalbijen voor elkaar maken om de blauwe bloempjes aan elkaar te beschrijven. Dat moet haast wel een afgeplat cirkeltje zijn, in de vorm van een parapluutje. Daar hang je als bij tenminste goed als de droge bui voorbij is en de druppels regen weer beginnen te vallen. ●

Honingbij hangt onder de bloem van komkommerkruid